

วิธีการหลักเลี่ยง การประพฤติผิดในการ ลบลอกงานวิชาการ และวรรณกรรม

ที่มา : ภัญจนา บุญเกียรติ. (2564). การลบลอกงานวิชาการและวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การแยกอย่างชัดเจนระหว่างข้อเขียนของผู้เขียนกับ ของเจ้าของผลงานต้นฉบับหรือต้นความคิด

แยกถ้อยคำและความคิดของผู้เขียนออกจากของคนอื่นๆ ให้ชัดเจน และต้องให้เกียรติและให้เครดิตแก่เจ้าของผลงานต้นฉบับหรือต้นความคิด ทั้งนี้รวมถึงผู้เขียนในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย การให้เครดิตหรือการแสดงถึงแหล่งอ้างอิงไม่ใช่สิ่งที่น่าอาย ตรงกันข้ามกลับเป็นสิ่งที่น่าชมเชย เพราะทำให้ผู้อ่านทราบว่าผู้เขียน ตระหนักถึงความรู้เหล่านั้น การเสนองานอย่างซื่อสัตย์โดยการอ้างอิงอย่างชัดเจนจะเป็น ประโยชน์โดยตรงกับผู้เขียน เพราะช่วยให้ผู้เขียนประเมินตัวเองได้ว่าเนื้องานมีความเป็น ต้นแบบเพียงพอหรือไม่ และยังช่วยให้ผู้อ่านประเมินคุณค่างานของผู้เขียนได้อย่าง ยุติธรรม เพราะ.....

Proper citation demonstrates the depth and breadth of your reading--in effect, documenting the hard work you've put into your research."

การอ้างแหล่งอ้างอิงช่วยให้ผู้อ่านแยกออกได้ระหว่างความคิดของผู้เขียนกับความคิดของ แหล่งอ้างอิง เป็นการเน้นย้ำถึงความเป็นต้นแบบของงานของผู้เขียนด้วย

...citing sources actually helps your reader distinguish your ideas from those of your sources. This will actually emphasize the originality of your own work"

การอ้างอิงอย่างถูกต้องเหมาะสมแสดงถึงความลึกซึ้งและความรอบด้านของการศึกษา และเป็นหลักฐานทางเอกสารที่แสดงถึงว่าได้ทุ่มเททำงานหนักเพียงใด

สิ่งที่ทำทายเป็นการผลิตงานที่เป็นของตนเองที่เป็นต้นแบบโดยใช้การสังเคราะห์ ประเมิน แสวงหาแนวคิดใหม่ขึ้นจากสิ่งที่ได้รับจาก

แหล่งอ้างอิง ความซื่อสัตย์ทางปัญญา (academic honesty) ถือเป็นหลักสำคัญของชุมชนวิชาการ

ประชาสัมพันธ์โดย